Притежателното местоимение:

• е вид местоимение, което означава отношение на притежание
• има пълни форми (*техни, мой, моята, моите, вашите*) и кратки форми (*ни, ви, им*)
• пълните форми могат да се членуват като прилагателни имена (спазва се правилото за членуване на имената в м.р., ед.ч.)

В празните правоъгълници постави притежателно местоимение, за да бъде правилен текстът по смисъл.

(Ром – синът на цар Баба и царица Дай, нарушил предначертаната ☐ от боговете съдба и избягал при хората, където се влюбил в чудно красива девойка. Цар Баба бил разярен от непокорството на сина ☐ , а царицата – притеснена за детето ☐ .
И двамата изричали заклинания за влюбените.)

– И никога да няма място под слънцето за тях и поколенията ☐ наред.

– И хубаво да пеят, и най-хубавите танци да са ☐ .

– Орисах ви аз, царят на орисниците, и това да е съдбата ☐ защото, сине ☐ , ти не послуша волята на боговете.

– Орисах ви аз, царицата на орисниците, знайте, че ☐ любов ще ви закриля по ☐ пътища тежки, че всеки дъжд са ☐ сълзи, че слънцето е ☐ усмивка, навсякъде ще бъда с вас.

1. Препишете притежателните местоимения от текста и срещу всяко от тях запишете въпроса, с който го открихте, и думата, която замества.

2. Прочетете текста, като вместо притежателните местоимения използвате съответната дума, която заместват.

3. Устно определете притежателните местоимения, употребени с пълна и с кратка форма.

LIVEWORKSHEETS